

met ved indgrebet, og § 791 om politiets adgang til at opbevare det fremkomne materiale.

7.2. Justitsministeriets overvejelser

Retsplejeloven indeholder forskellige straffeprocessuelle tvangsindgreb, som politiet kan anvende til at gøre sig bekendt med kommunikation mellem computere mv. Således kan politiet ved ransagning – evt. hemmelig ransagning – gøre sig bekendt med alle registreringer i en computer, herunder modtagne elektroniske meddelelser og kopier af sådanne meddelelser, der er afsendt. Ligeledes kan politiet efter reglerne om teleaflytning tilvejebringe oplysning om telekommunikation mellem computere. Ved dataaflysning kan politiet imidlertid løbende registrere indholdet og anvendelsen af bestemte computere mv. og dermed mere effektivt tage højde for de kriminelles aktiviteter.

Ifølge politiets og anklagemyndighedens repræsentanter i arbejdsgruppen forberedes og planlægges en stadig større del af den organiserede kriminalitet ved brug af computere mv. Samtidig bliver anvendelsen af kryptering, der medfører, at meddelelsen ikke kan "aflyttes" under forsendelsen, stadig mere udbredt inden for de organiserede kriminelle miljøer, og dermed vanskeliggøres politiets efterforskning. Ved at anvende dataaflysning får politiet mulighed for at læse elektroniske meddelelser, der sendes til eller fra en mistænkt via en computer mv., før der sker kryptering.

Efter det gældende kriminalitetskrav i § 791 b, stk. 1, nr. 3, kan politiet kun anvende dataaflysning ved efterforskningen af få forbrydelser. Der er imidlertid i praksis et voksende behov for ligeledes at kunne anvende det pågældende indgreb ved andre alvorlige forbrydelser, der ofte udspringer af organiserede miljøer, som f.eks. overtrædelse af straffelovens § 123 om trusler mod vidner, §§ 245-246 om grov vold, § 262 a om menneskehandel, § 286, stk. 1, om groft tyveri og § 289 om skattesvig, momssvig og indsmugling af særlig grov karakter.

Der er på den baggrund enighed i arbejdsgruppen om, at der bør ske en lempelse af kriminalitetskravet i § 791 b, stk. 1, nr. 3, således at det bliver muligt også at anvende dataaflysning i forbindelse med efterforskning af disse meget alvorlige forbrydelser.

Efter Justitsministeriets opfattelse er dataaflysning et indgreb, der ikke adskiller sig væsentligt fra indgreb i meddelelshemmeligheden, såsom f.eks. telefon- eller rumaflytning. Den øgede anvendelse af krypterede elektroniske meddelelser i det organiserede kriminelle miljø betyder imidlertid, at politiet ikke som hidtil kan gøre brug af disse tvangsindgreb i efterforskningen af alvorlige forbrydelser. Hertil kommer, at de organiserede kriminelle miljøer er meget lukkede miljøer, hvor det er vanskeligt for politiet på anden måde at få oplysninger om planlagt eller begået kriminalitet. Justitsministeriet er derfor enig med arbejdsgruppen i, at kriminalitetskravet i bestemmelsen om dataaflysning bør lempes.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør dataaflysning dog fortsat kun kunne anvendes ved efterforskning af alvorlig kriminalitet. Det foreslås derfor, at dataaflysning kan anvendes, hvis efterforskningen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en overtrædelse af straffelovens § 286, stk. 1 (groft tyveri) og § 289 (om skattesvig, momssvig og indsmugling af særlig grov karakter).

Det bemærkes, at det foreslåede kriminalitetskrav svarer til det gældende kriminalitetskrav, der som udgangspunkt finder anvendelse ved indgreb i meddelelshemmeligheden, jf. § 781, stk. 1, nr. 3, og ved kvalificeret observation af personer, der befinder sig i en bolig eller andre husrum, jf. § 791 a, stk. 3, nr. 3. Lovforslaget indebærer således, at dataaflysning for så vidt angår kriminalitetskravet sidestilles med bl.a. telefonaflytning, hvor der efter de gældende regler kan foretages aflytning i sager om grov moms- eller skattesvig.

8. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.